

La Chouffe Classic

14-5-2022 Houffalize België

Met: Anja (deels)

VRIJDAG 13-5-2022

Ja, er staat ons weer wat te wachten.

De ochtend gebruikt voor hardlopen (Anja) en allerhande administratieve handelingen voor de komende fietstochten en terugvorderende geldzaken (Toine). Een laatste lunch, tussen neus en lippen door de restverwerking) en het inpakken van de weekendbenodigdheden en dan op weg. Ingeschat rond 16:30 uur in Houffalize, wat uiteindelijk 17:00 uur werd.

Maar eerst ernaar toe, de aankondigingen onderweg om je telefoon (appen) niet te gebruiken:

De eerste is lastig als ze al naast je zit, de 2^e heb ik niet meer en de 3^e groep ...

Bij het hotel Vayamundo aangekomen keken we onze ogen uit. Een prachtige omgeving op een kleine 2 km van de start-/finish van de tocht morgen. Een futuristisch gebouw, maar not overdone en binnen ruim, helder en overzichtelijk. Een kamer op de 4^e verdieping met mooi uitzicht en aan de "dark site" voor de ochtend, wat het slaapgenot ten goede kon komen. Overigens deden de goede verduisteringsgordijnen hun werk.

All-in voor 2 dagen, excl. Lunch (maar ja, niet nodig) en incl. alle drankjes voor € 335.

Toen we eenmaal ingecheckt waren eerst maar eens een borrel op het terras en dan de tassen halen en ons settelen voor het diner. Ook dit was voortreffelijk, met een eigen tafel (wel in de nevenzaal) voor de rest van de dagen. Aan één van de tafels zat een grote groep uit Twente en daarbij zat ook Kuipertje (Hennie).

Alle keus en ruim in overvloed aanwezig. Daarna op tijd plat om 's morgens vroeg en uitgerust op te kunnen staan.

ZATERDAG 14-5-2022

Om 6:30 uur opgestaan en rustig ontbeten. Daarna naar de start, inchecken, stuurbordje en rugnummer halen. Dan na een succes-kus, toch het eerste stuk samen opgereden.

Tot aan de eerste klim, de Côte de Mormont. Daarna ieder op eigen tempo verder.

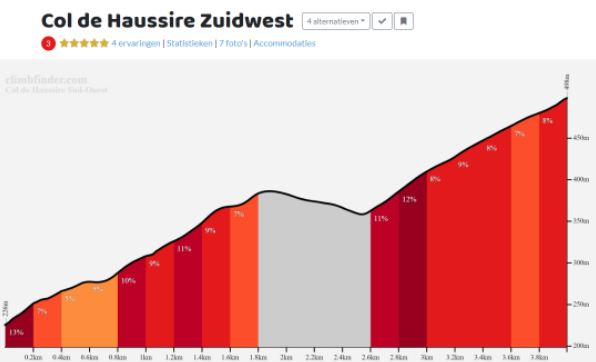
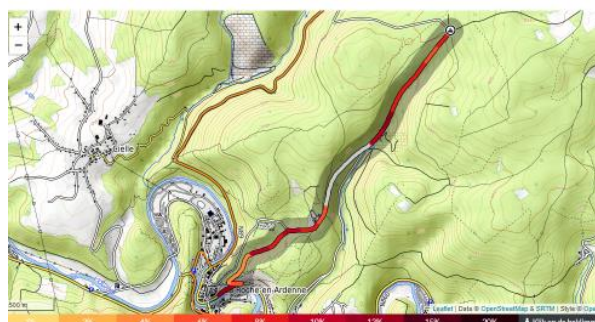
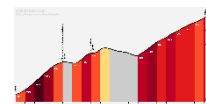
Al tijdens de eerste klim loeiende sirenes en een ziekenwagen die me passeerde, en ook later weer doordat deze de weg moest volgen en de tocht een afsnijding volgde.

Even later aansluiten in de file van fietsers die niet verder mochten. Toch vrij snel werd de weg weer vrij gegeven en in een bocht zat een renner met zo te zien een aardige hoofdwind. Hoe dat op die plek kon gebeuren is voor mij een ????. Hopelijk niets ernstigs.

Wat een genoegen om hier in deze ambiance te fietsen. Na een uur konden ook de armstukken en bodybeschermer en handschoenen uit. De temperatuur liep snel op. Volop zon en dan overall de "Gouden Verrassing" (brem) die wel een glimp of hele bermen e.d. vol vreugde met me deelde.

Zeker door de vallei op ongeveer 30 km rijden.

Zo kabbelde het peloton langzaam aan naar de eerste pauze in La Roche-en-Ardenne, alhoewel de klim op de Côte de Beffe mag er zijn voor de echte klimmers in het peloton, en daarna de Col de la Haussire, altijd weer een pijn puntje om te overwinnen. Helaas (of gelukkig) lieten ze de aanloop van de Haussire letterlijk links liggen. Niet het gevreesde smalle, steile klimmetje in het dorp, maar een kilometer verderop een gematigdere stijging op te pakken (de 2^e zwaarste van de 4 alternatieven).

"De Haussire is de moeilijkste beklimming van de Benelux!"

Daarna was het op en neer naar de splitsing van de 2 grootste ronden en was het meteen een begin van een zeer schone extra lus voor de 166 km rijders. Wat een rust, wat een uitzichten en uiteindelijk wat een klimmen door de prachtige bossen.

Ook opmerkelijk is dat net na de 2^e pauze ik vergezeld werd. Voor me uit over zo'n 100 meter ging een valk pal voor me uit, een schitterend gezicht zo dichtbij onder de wapperende en wijd gesperde vleugels van de valk te fietsen. Na een zeer lange klim kwam de aansluiting weer met de 124 km-route en was het doorgaand klimmen op de Côte d'Odeigne.

Hierna was de 3^e pauze plek, waar Anja een 40 minuten eerder van vertrokken was. Zou het zo zijn dat ik haar nog zou inhalen? Haast onvoorstelbaar. Maar ook geen must, gewoon zelf blijven genieten en eigen tempo houden.

En toch, dank zij haar langere pauzes en dat zeker bij de gratis borrel bij Brasserie d'Achouffe

(hm, hm) kon ik haar net bij haar vertrek op de schouders kloppen. Samen voor mij nog een kleintje gehaald en na extra water en een fotosessie gingen we weer samen op pad tot aan de voet van de La Longue Virée.

Daar werd ik weer 'vrij' gelaten.

We hadden beiden gesproken over het niet meer doen van de laatste en nogal uitdagende klim, de Côte de Saint-Roch. Maar met een voorsprong in de klim zou ik mogelijk nog de laatste klim toch kunnen doen én het is ook wat om niet de gehele tocht te hebben gereden, dus ..... 7 minuten later dan Anja kwam ik aan, niet eens uitgeput en in redelijke tijd (23,2 km/h gemiddeld).

Natuurlijk hebben we de 'gratis La Chouffe Blonde' en de gele La Chouffe sokken aan de finish opgehaald en deze op het gezellige, zonovergoten terras met smaak genuttigd. Allerhande fietsers-tenu's bewonderend, families met elkaar zien genieten en zo deze fantastische dag op gepaste wijze afgesloten.

Nog een kleine 2 km wat klimmend terug naar het hotel was al een stukje uitfietsen en na een heerlijke douche konden we ons ontspannen aan het diner.

